

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie oskarżonego **B. A.**,
uniewinnionego od zarzutu z art. 300 § 2 k.k.;
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 20 lipca 2023 r.,
wniosku obrońcy oskarżonego o zasądzenie kosztów obrony w postępowaniu
kasacyjnym
na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. i art. 640 § 1 k.p.k. w zw. z art. 628 pkt 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**zasądzić od oskarżyciela subsydiarnego D. W. na rzecz B. A.
kwotę: 885,60 zł (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych i
sześćdziesiąt groszy) z VAT tytułem zwrotu kosztów
ustanowienia obrońcy w postępowaniu kasacyjnym**

UZASADNIENIE

Mając na uwadze treść rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego z 31 maja 2023 r. sygn. V KK 497/22 oddalającego kasację pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego jako oczywiście bezzasadną i obciążającego oskarżyciela subsydiarnego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, należało rozstrzygnąć także w zakresie kosztów pomocy prawnej udzielonej z wyboru w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, za sporządzenie i wniesienie odpowiedzi na kasację w imieniu B. A.

Obrońca, ustanowiony z wyboru sporządził w imieniu B. A. odpowiedź na kasację, nie uczestniczył w posiedzeniu Sądu Najwyższego, które odbyło się bez udziału stron, zasadnym było zatem zasądzenie od oskarżyciela subsydiarnego

kwoty 885,60 zł tytułem zwrotu kosztów dokonania w toku postępowania przed Sądem Najwyższym czynności procesowej, w postaci sporządzenia odpowiedzi na kasację

W zakresie wniosku obrońcy z wyboru ustanowionego przez oskarżonego, a następnie uniewinnionego – B. A., podstawę prawną do ustalenia wysokości wydatków poniesionych w związku z ustanowieniem jednego obrońcy, stanowią przepisy ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze (Dz.U.2022.1184, t.j. ze zm.) oraz przepisy aktualnie obowiązującego rozporządzenia w sprawie opłat za czynności adwokackie, tj. Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800, ze zm., dalej jako rozporządzenie). W powołanym powyżej Rozporządzeniu w § 15 ust. 1 wskazano, iż opłaty stanowiące podstawę zasądzenia kosztów zastępstwa prawnego i kosztów adwokackich ustala się z uwzględnieniem stawek minimalnych określonych w rozdziałach 2-4, wobec czego przyjąć należy, iż są one podstawą do ustalenia właściwego wynagrodzenia.

W powołanym powyżej rozporządzeniu, w zakresie dotyczącym stawek wynagrodzenia, nie ma wyszczególnionej czynności prawnej polegającej na wniesieniu odpowiedzi na kasację. Najbardziej zbliżona swym charakterem spośród czynności wyszczególnionych w rozporządzeniu jest natomiast opinia o braku podstaw do wniesienia tego nadzwyczajnego środka odwoławczego (§ 11 ust. 4 pkt 2).

Na gruncie niniejszej sprawy należało przyjąć wartość stawki minimalnej na kwotę 720,00 zł. W orzecznictwie prezentowany był również pogląd, iż wniesienie odpowiedzi na kasację jest czynnością zbliżoną do samej kasacji (zob. np. post. SN z dnia 24 października 2013 r., sygn. III KK 316/13). Przyjmując takie stanowisko, wartość stawki minimalnej zamyka się również w tej kwocie, gdyż § 11 ust. 3 pkt 1 ww. rozporządzenia ustanawia ją w wysokości 720 zł.

Zasądzoną od oskarżyciela subsydiarnego kwotę należało powiększyć o podatek VAT, zatem też jej ostateczną wysokość ustalono na 885,60 zł (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych i sześćdziesiąt groszy).

Z tego względu brak było podstaw do uwzględnienia wniosku w całości i zasądzenia na rzecz B. A. od oskarżyciela prywatnego żądanej kwoty 1200 zł.

Sąd Najwyższy mając na uwadze powyższe orzekł jak w postanowieniu.

(B.B.)

[f.n]